

- Jézus Krisztusnak az utolsó ítélet utáni szavai. Ő beszél, mert Jel 1,17-ben: „első és utolsó”, itt: alfa és ómega, kezdet és vég. Ill. Ő adja az élő vizet (Jn 4,10.14).
- „Meglett” – „megtörténtek”. Hasonló a kereszten kimondott „elvégeztetett”-hez. Valami elkészült („elvégeztetett”), ezért most valami új kezdődik. Akkor elvégeztetett a bűn elítélése, és elkészült a kegyelem a bűnös embernek – aki kéri. Itt elvégeztetett a bűnben maradt emberek elítélése (akik nem kérték a kegyelmet); akik pedig kérték, azoknak most elkezdődhet az „új ég és új föld”, ahol együtt lehetnek Istennel, nincs bűn, nem kell harcolni ellene, nem kell szenvednem tőle.
- A kereszten, amikor nem volt semmi (emberileg) látható hatalma, „legyőzték”, az Atya is elhagyta, akkor is hatalommal tudta ezt kimondani. Az „elvégeztetett” most is tud bizonyosságot adni: Ő elvégezte a megváltást; ha te gyengének érzed magad a hitedben (vagy azt gondolod, hogy nincs is hited), akkor is. Gyengének, legyőzöttnek látszott, mégis ilyen hatalma volt/van a szavának. – Itt, az ítélet után, a (látható) hatalommal és dicsőséggel megjelenő Úr mondja, hogy „megtörtént”, befejeződött; még inkább bizonyosak lehetünk benne.
- Jézus Krisztus a kezdet és a vég. A teremtéskor már ott volt („minden általa és reá nézve teremtetett”), ott van az idők végén is. Alávettetik az Atyának (1Kor 15,28), de nem szűnik meg. Itt, az ítélet után, és az utolsó versekben is Ő szól (János arra mond áment).
- Ő ad a szomjazóknak: Ézs 55,1-ben megígéri; Jn 4-ben a samáriai asszony megkapja; Jn 7.37–38-ban újra hirdeti. Ki a szomjazó? Aki magával az Istennel való közösségre vágyik, nem szertartásokra, nem szép élményekre. „Tudom, hogy Messiás jön...” – nem elégítette ki a vallásos cselekedet, nem azt kérte, hogy befogadják az emberek, és amikor már megkapta az élő vizet, nem aggódott, hogy vajon befogadják-e. Ömlött belőle. – Jézus onnan, az ítélet utánról üzeni nekünk: ha szomjazol, hozzá menj. Mi szomjazunk-e rá (akarjuk-e egyre jobban megismerni, követni)? Ha mások szomjaznak (akár észrevesszük, akár nem), tudjuk-e mutatni az utat Krisztushoz?
- „Aki győz” – abban a harcban, amit a hívőnek fel kell vállalnia. A 7 levélben is ez áll: „aki győz” szemben az aktuális kísértésekkel, azzal, ahogy a világ megpróbálja eltávolítani őt Istentől. Szemben azzal, hogy elveszítse az első szeretetet, hogy eltérje Jezábelt, hogy langyos legyen stb. – „Aki mindvégig kitart, az üdvözülni fog” – amikor „a szeretet sokakban meghidegül”, „elárulják és meggyűlölik egymást”, akkor őbenne megmarad a szeretet, amit csak a Krisztussal való közössége tud fenntartani. – „Örökségül nyer mindent” – mindent, ami örökkévaló, ami nem pusztult el az ítéletkor; mert ezek azok a dolgok, amik Istennél és Istentől vannak. (Nem azok, amiket most látunk magunk körül – mint ahogy JT tekintenek pl. a szép házakra.) „Istene leszek, és a fiam lesz” – és mint fiak tudni fogunk jól bánni az örökséggel, Isten dicsőségére.
- „Aki mindvégig kitart, az üdvözülni fog” – aki nem tart ki mindvégig, az nem. Le lehet térni az útról, és ez a gyávasággal kezdődik. Nincs semleges zóna: aki nem meri vállalni, hogy Krisztus az Ura, annak a világ (és annak a fejedelme) lesz az ura. Akkor is, ha azt hiszem, hogy a „magam ura” vagyok, és „azt csinálom, amit akarok” – de már azt akarom, amit a világ akar: hatalmat, pénzt, élvezeteket. Akkor hitetlen leszek (csak abban „hiszek”, amit látok, amit én magam meg tudok valósítani...), utálatos, gyilkos

(az vagyok, mihelyt valakitől szeretnék megszabadulni, vagy azt kívánom, hogy meghaljon), parázna, „bűbájos” (okkult dolgokhoz vonzódó), bálványimádó, hazug – ebbe mindbe beleesik az, aki Krisztusé volt, de megtagadta. Ami hajlama volt ezekre a megtérése előtt, az „hét másik gonosz lélekkel együtt” tér vissza. Isten kegyelme, ha küld még az ilyenek valamilyen figyelmeztetést, és megszabadítja. De nem tudjuk, megteszi-e. (WB és a G-tiszt.) Isten meg akar őrizni minket ettől: azt akarja, hogy már most is éljünk úgy, mint „örökösei Istennek és örökösársai Krisztusnak: ha vele együtt szenvedtünk” (vállaltuk Őt és mindent, ami ezzel jár a földön), „vele együtt dicsőüljünk meg”.

Jel. 22,20 „Így szól az, aki ezekről bizonyosságot tesz: „Bizony, hamar eljövök”. Ámen. Jöjj, Uram Jézus!”